

תת"ע 10308/11/23 - מדינת ישראל נגד אנוואר אבו גודה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 10308-11-23 מדינת ישראל נ' אבו גודה
תיק חיזוני: 47250149060

בפני כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מאשינה מדינת ישראל
נגד אנוואר אבו גודה
נאשמים

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהuder הנאשם. הנאשם זומן למשפטו כדין באופן בו זימון למשפטו נמסר לידיו. ביום הדיון ה- 03.12.23 המבוקש לא התיצב והתיק נדחה ליום: 05.03.24, וזאת לפנים משורת הדין בשל המצב המלחמתי.

זימון נשלח בכתבתו של המבוקש באמצעות דואר רשום ווחר עם ציון "בהuder הנמען נמסר למי שגר עימו".
גם לדין הקבוע ליום: 05.03.24 - לא הגיע המבוקש.

טענת המבוקש לפיה, לא הוא חתום על אישור המשירה, היא נכונה שכן הזימון נמסר למי שגר עימו וזאת בהuder המבוקש בביתו עת התיצב שם איש הדואר.

אדגש כי תחילתו של הליך זה בזמן יدني למשפט אותו קיבל לידי המבוקש משוטר.

על עניינו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

בית המשפט העליון קבע הילכה ברורה ביחס לכללים בהם ידרש בית המשפט לבקשת לבקשת ל לבטל פסק דין שניית בהuder (ראה הילכה בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נגד שרון מנחם - להלן "פרשת מנחם").

בפרשת מנחם הפנה בית המשפט העליון להילכה ותיקה אחרת שהתקבלה ברע"פ 01/9142 איטליה נגד מדינת ישראל שם בקביע Ci כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התיצב הנאשם שזומן כדין יהיה על המבוקש להראות טעם ממשי אשר מנעו ממנו את יכולת להתיצב או להגיש בקשה דחיה מנומקת מעוד לחילוף עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

בית המשפט המחויז בבאר-שבע חזר על החלטות אלו בע"פ 5135/08 אלפאיניש סלים נגד מדינת ישראל בהחלטה מונתקת ומenchha המדוברת بعد עצמה.

ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנהן סאלם** (פורסם בנובו, 25.03.2018) נקבע על ידי בית המשפט העליון רק לאחרונה:

"לאור חזקת המסירה המועוגנת בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, עומדת משוכה גבואה למדי בפני הטוען לקיום עילה זו. מהפטיקה נלמדים הכללים הבאים: כאשר דו"ח העבירה, הזמןה לדין, או כתוב האישום נשלחים בדו"ר רשם לכתובה של המבוקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, כלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התיאצבות, גם אם עבר למקום מגוריים אחר מבלי לשנות את כתובתו במשרד הפנים; מסירת הזימון לאדם בוגר בכתובה הרשומה של המבוקש מהוות מסירה כדין; טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי ואין להעלות בעלמא; כלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התיאצבות, הגם שבמקרים מתאימים ניתן לטען לקיומו של חשש לעיוות דין; טענות בדבר חוסר האפשרות לקבל את דבר הדואר, בשל שהיא בחו"ל, שהיאמושחת במקום אחר בארץ, אשפוז בביתחולים וכיו"ב, יש לתמוך במסמכים; אשר לעילת הביטול של פסק דין שניית בהיעדר מלחמת עיוות דין, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאלי ממש לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדיון בעלה זו ולתמוך אותם במסמכים ובראות שיש בהם פוטנציאלי של ממש לשינוי התוצאה. כאשר הורם הנטול הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין שנגרם למבקר, ישקוול בימ"ש אם לקיים דין בנסיבות הצדדים כדי לבחון את תקופות הטענה או להחליט, גם מבלי לקיים דין, על ביטול פסק הדיון וניהול המשפט מראשיתו".

במקרה שבפני המבוקש לא העלה כל נימוק ממשי המצדיק את אי התיאצבותו למשפט, שכן פעמיים הזימון נמסר כדין. הסבירו של המבוקש לאי התיאצבותו אינם מצדיקים את ביטול ההליך שהתקיים בהתאם לחוק בהעדתו.

כמו כן, המבוקש לא העלה נימוקים כבדי משקל שיש בהם בכך להצביע כי נגרם למבקר עיוות דין מעצם הרשעתו או מרף ענישתו בפרשה זו.

המבקר לא הראה כי היה לו רישיון רכב תקף בזמן האירוע או בитוח תקף או שלא בוצעה עבירות העקיפה כמפורט בכתב האישום.

בנסיבות אלה, לא מצאתי כל עיוות דין ביחס להרשעה או ביחס לעונש אשר נוצר על המבוקש אל מול חומרת העבירה שייחסה לו.

בנסיבות המתוארות לעיל, אני מחייב לדחות את הבקשה.

על המבוקש לוודא הפקדת רישיון נהיגתו מיד עם סיום עיקוב הביצוע שניתן לו בפרשה זו לצורך תחילת מניטת פסילתו.

ניתנה היום, י"ט איר תשפ"ד, 27 Mai 2024, בהעדר הצדדים.
עמוד 2